

raade, kun afværger vi, at Folk i slige Stillinger kommer til at svare Skat af de Bierhverv, de har i disse Stillinger. De samme Kriterier, som vi har haft hele Tiden til Afgørelse af, om en Person skulde betale mellemkommunal Skat eller ikke, bliver staaende, nemlig at han driver Erhvervsvirksomhed i en anden By end den, han bor i, og i denne anden By har Forretningslokale eller — det er det Forhold, der nu kommer til —, at han har fast Ansættelse i en anden By end Opholdskommunen. Disse Kriterier bliver ved at gælde, og der kan ikke komme nogen som helst Vanskelighed ud af, at vort Forslag vedtages. Det kan jeg i hvert Fald ikke indse.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg kun sige, naar han frygtede for, at hvis disse Bestyrelsesmedlemmer eller Repræsentanter ikke kom med ind under den mellemkommunale Beskatning, vilde der blive endnu mere Flugt ud i Skattelyene end nu. Tror den højtærede Minister virkelig, at f. Eks. en Repræsentant for Østifternes Kreditforening for Distrikter paa Fyn — jeg tror, de har 2 der — vilde flytte derover for at komme ind under Skattely? Saa kom de i hvert Fald af Asken i Ilden; thi de kom utvivlsomt til at svare meget større Skat i denne Opholdskommune, end de skulde svare, hvis de boede i København. Og noget lignende vilde blive Tilfældet for mangfoldige andres Vedkommende. Nej, det jeg har imod — det vil jeg gentage —, at man udvider den mellemkommunale Beskatning til saadanne Personer, er, at det er ganske urimeligt, idet de staar i et saa løst Forhold til den saakaldte Erhvervskommune, at der ingen Billighed er i, at Erhvervskommunen paa Opholdskommunens Bekostning skal kunne inddrage deres Biindtægter, som de i mange Tilfælde har helt udenfor Erhvervskommunen, under den mellemkommunale Beskatning. Jeg maa derfor paa ny anbefale disse 2 Ændringsforslag under Nr. 2 og Nr. 3.

**Christiansen:** Jeg vil blot fremkomme med en kort Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der fremkom sidst fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), som henviste til det Andragende, der i Dag er omdelt, fra St. Hans Landsogn ved Odense. Jeg tillader mig at minde om, at den Gang Københavns Kommune i Begyndelsen af dette Aarhundrede ved Rigsdagens Medvirkning indlemmede Sundbyerne og Brønshøj, var disse ikke særlig velhavende Kommuner, og det var altsaa

ikke nogen økonomisk Operation for Københavns Kommune at gøre det, men det var en Følge af en naturlig Udvikling, der havde fundet Sted, som Forholdene en Gang var lagt til Rette. Hvis noget lignende skulde gentage sig med Kommuner, der ligger i Nærheden af Byen, antager jeg ikke, at København vilde stille sig afvisende f. Eks., hvad jeg har hørt nævne i denne Forbindelse, overfor Taarnby, hvor Skatterne ogsaa er højere end i København. Men paa samme Maade kunde der være Spørgsmaal om St. Hans Landsogn ved Odense. Der er ingen Modstand i St. Hans Landsogn imod at blive indlemmet i Odense. Modstanden er, saa vidt jeg ved, til Stede i Odense, om det er af økonomiske eller politiske Grunde, derom skal jeg ikke udtale mig; men det vilde være den fornuftigste Løsning af dette Forhold, hvor der er Tale om 2 bogstaveligt sammensmeltede Byer, som ligger tæt op ad hinanden.

**Oluf Jensen:** Det var kun en kort Bemærkning, jeg vilde gøre, som jeg kunde frafalde efter den Udtalelse, der fremsattes af den sidste ærede Taler (Christiansen), en kort Bemærkning til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), der nævnedes St. Hans Landsogn som et graverende Tilfælde. Jeg maa sige, at det er og bliver en Undtagelse. Vi kan lave en Erhvervsskattelov, hvordan vi vil; der vil altid blive enkelte Undtagelser; men der er ikke andet at gøre ved disse Landdistrikter, der ligger lige ved Købstæderne, end at følge den anden Del af det Andragende, som i Dag er indkommet, saaledes at hvor Landsognene selv søger om det, bliver saadanne Kommuner indlemmet i den paagældende Købstad. Der er ingen anden Vej; og med Henblik paa den Kommission, som er nedsat netop med det for Øje, er det at haabe, at de egentlige Landdistrikter, der har fælles Skole og Kirke med Købstæderne, inden ret længe maa blive indlemmet i Købstæderne.

**Piper:** Konsekvensen af det af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) fremsatte Ønske maatte være en Tvangssammenslutning mellem de forskellige Kommuner, der har forskellig Skatteprocent. Til det ærede Medlem fra Lolland (Oluf Jensen) skal jeg sige, at det er ikke noget enestaaende Eksempel, jeg fremdrager her. Naar jeg nævnede St. Hans Landdistrikt, er det, fordi dette er bragt i saa frisk Erindring ved det Andragende, som i Dag er blevet omdelt. Der kunde